

Av. Stelian Garofil, Dragne & Asociații: *Un avocat care-ti spune din start ca ai 100% sanse de castig nu este un avocat serios*

Are o vechime de aproape 14 ani de zile in avocatura, a lucrat de la bun inceput alaturi de Ion Dragne, opt ani si jumătate la Musat si Asociații, iar din 2010 este partener fondator al casei de avocatura Dragne & Asociații. Acum conduce departamentele de Drept Penal si Comercial al Dragne & Asociații. Avocatul Stelian Garofil impartaseste, pentru Avocatura.com, o parte din experienta sa, in care spune ca le-a vazut pe toate.

Avocatura.com: Cum v-ati inceput cariera?

Avocat Stelian Garofil: In ceea ce priveste aria de drept penal, in 2003, primul dosar in care am fost a fost cazul Medintu – Petrom, de la Arad, daca va mai amintiti cum se vehicula in media la acel moment, acea mare "teapa" pe care a luat-o Petrom cu niste miliarde de lei. **Pe vremea aceea actualul DNA se numea PNA – Parchetul National Anticoruptie -, iar acela a fost primul dosar important in care am intrat, ca proaspat avocat definitiv. Mi-aduc aminte de o doamna procuror, n-o sa-i dau numele, am avut dispute cu dansa si de atunci ne tinem minte, cand ne vedem ne mai salutam.**

Vorbiti-ne despre departamentul pe care il conduceti.

Departamentul nostru de penal s-a dezvoltat din zona de corporate, din comercial, unde apar si aspecte penale, asa-numita zona White Collar Crime. De acolo a plecat: lucram pe tot ce inseamna parte de corporate, tot ce tine de societati comerciale, evaziune fiscala si de aici am pornit si m-am specializat si pe penal. **Cand am fost la Musat si Asociații am creat si coordonat departamentul de penal al firmei, cred ca am fost primul penalist pe care l-a avut firma, in afara de dl. av. Gheorghe Musat.**

La acest moment suntem patru avocati care ne ocupam de penal. Avem doi colegi noi, unul din Craiova, Stefan Sandu, cu o vechime de 3 ani in profesie, specializat pe penal, masuri de arestare preventiva, si o colega din Cluj, Anastasia Opris, cu o vechime de 5 ani in profesie. Desi sunt tineri amandoi, au o experienta mai mare decat au alti avocati in 10 sau 15 ani.

Au avut sansa sa lucreze de la inceput pe langa un penalist bun si au capatat experienta. Si am considerat ca ambii merita sa le acordam increderea noastra. Pentru noi, feed-back-ul cel mai bun a venit din partea clientilor. Nu ni s-a intamplat sa ne spuna un client ca nu-l mai vrea pe un anumit avocat, pentru ca ar fi prea tanar ori nu ar fi bun, ceea ce ne confirma faptul ca am facut o alegere buna.

In cauzele penale, accentul pe care clientii il pun este pe avocat, nu pe casa de avocatura, pentru ca in asemenea dosare este si un anumit specific ce te apropie de persoana avocatului. Mai exact, daca vrei sa ai o aparare buna, trebuie sa-i ii spui tot avocatului.

Pentru ca daca nu faci asta si ma surprinzi pe mine, ca avocat, eu nu stiu ce poate sa apara intre timp in dosar si e posibil ca un sfat pe care eu ti-l dau pentru ca mi-ai furnizat doar o parte din informatii sa se intoarca impotriva ta. Am avut clienti la care am renuntat pentru ca nu aveam certitudinea ca ne spun tot ceea ce s-a intamplat. Si atunci, decat sa fac eu o greseala si sa-mi para rau si sa-mi reprosez ceva, mai bine spun nu clientului.

Cum va raportati la succesul in acest domeniu?

Daca stau sa fac o rata a reusitei, depinde cum te pozitionezi. In unele mandate am fost de partea invinutului/inculpatului sau condamnatului, ca asta-i viata, alteori am fost de partea pagubitilor – partea civila, partea vatamata. **Rata succesului depinde de partea cui te afli: daca ma gandesc la cauzele in care am reprezentat partea vatamata, partea civila, pot sa spun ca rata de succes a fost de 70%. Putine au fost cazurile in care am pierdut, asta ca si satisfactie in procesele penale. In partea cealalta, de aparator al inculpatilor, se schimba ponderea.**

In ce sens?

A existat o perioada in care noi, avocatii, ne bucuram ca aveam castig de cauza in multe dosare pe exceptii de procedura, pentru ca era un teren slab in zona aceasta. **S-a sesizat la un moment dat legiuitorul si a permis acoperirea viciilor: aproape orice viciu de procedura savarsit pe parcursul procesului penal poate fi remediat, fie de catre procuror in faza de urmarire penala, fie de instanta de judecata.**

Ce simtiti cand un client este condamnat?

Exista un sentiment greu de suportat in momentul in care vine clientul si spune "gata, trebuie sa ma prezint maine dimineata cu bocceluta la Politie, eu ce ma fac, ce sanse mai am?". O asemenea situatie iti creeaza un disconfort foarte mare, pentru ca te gandesti ca poate n-ai reusit sa faci tot ceea ce si-a dorit clientul sa-ti iasa.

Din fericire pentru mine, nu mi-a reprosat nimeni pana acum ca din cauza mea a ajuns sa fie condamnat. Din acest punct de vedere, raportat la meserie, inseamna ca mi-am facut-o bine, iar oamenii au fost multumiti de prestatia mea. Se intampla sa avem clienti care acum isi satisfac pedepsele, dar in continuare vor sa ii reprezentam in alte probleme. Omul n-are o problema cu mine, ca avocat, sa spuna ca din cauza mea a ajuns la puscarie.

Ce calitati trebuie sa aiba un avocat?

In primul rand trebuie sa fie serios. Daca alege profesia de avocat, trebuie sa respecte profesia si sa se respecte ca avocat, adica sa stapaneasca bine domeniul in care activeaza. Pe de alta parte, sunt foarte multi avocati care, atunci cand vorbesti cu ei, iti dau impresia ca gata, te duci la ei si ti-ai rezolvat toate problemele.

Ce credibilitate poti sa ai si cat de serios te poti considera cand ii spui clientului ca ai sanse de castig 100%? Eu n-am spus niciodata asta, pentru ca am vazut atat de multe dosare si situatii incat nu ai cum sa garantezi vreodata asa ceva. Depinde si de avocat, si de client. Exista clienti care vor sa auda un lucru, iar daca ii spui acel lucru il castigi. Dar nu asa trebuie sa fie un avocat, ci sa-i prezinte clientului situatia reala.

S-a inrait Justitia? Se dau pedepse mai mari, se accepta mai repede acuzatiile din rechizitorii?

Acum depinde despre ce vorbim. Asa cum se lauda avocatii cu rata lor de succes, procurorii trebuie sa se laude si mai mult cu rata lor de succes. **Pana acum rata de succes a procurorului se traducea in dosare trimise in judecata, insa acum rata de succes a procurorilor se masoara cum e normal, in condamnari definitive, care reprezinta cel mai bun criteriu. Insa se constata o inasprire a modului de dozare a pedepselor si de apreciere a faptelor. Daca textele de lege ii stabilesc limitele, este libertatea judecatorilor sa dozeze pedeapsa.**

Se merge la Inalta Curte ca la executie?

Nu cred. Exista folclorul, ca sa-i spun asa, legat de "completul negru". "A ajuns la completul negru!". Dar uneori se poate obtine achitarea si la completul negru. Insa mai toti care ajung acolo si sunt condamnati se considera victime ale sistemului. Acum, ca sunt victime ale sistemului politic, care ar influenta magistratii, asta-i altceva, iar eu nu pot sa ma pronunt.

Putem spune ca judecatorii sunt mult mai exigenti, insa sunt curios cum o sa se traduca exigenta asta in lumina noului Cod penal, care devine mai ingaduitor. Dupa ce legislativul s-a chinuit si s-a laudat din 2008 ca a inasprit pedepsele, cel putin la evaziune si la infractiunile economice, acum le diminueaza.

E bine sau e rau?

Depinde ce s-a dorit cand au marit pedepsele, pentru ca in acesti ultimi ani au fost oameni care au prins pedepse foarte mari si cu indulgenta le-au adus instantele la 5 ani, sa zicem, care era minimul, **dar acum o sa fie persoane condamnate pentru aceleasi fapte la 2 ani. Va fi un sentiment de injustitie pe care il va avea omul. Stiti cum este opinia aia, ca unul fura o gaina si primeste un an, iar altul fura un milion si ia tot un an, poate si mai putin, ca s-au schimbat pedepsele.**

Din pacate asta a fost soarta romanilor si in civil. Stiti foarte bine ca Romania a avut la CEDO cele mai mari condamnari pe retrocedari. A fost perioada 90-92 cand toata lumea retroceda, apoi perioada 92-96 cand toata lumea ii proteja pe chiriasi, iar Romania a fost condamnata la CEDO pentru ca s-au infirmat hotararile anterioare de retrocedare. Apoi, intre 96 si 2000, cand au fost favorizati din nou proprietarii, ne-au condamnat la CEDO pentru ca i-am defavorizat pe chiriasi. Si asta a fost soarta fiecaruia, in functie de ce ciclu al optiunii politice a legislativului nostru s-a situat.

Credeti in avocatul bun la toate?

Eu cand am inceput avocatura am inceput-o la un cabinet unde faceam de toate. Sau le faceam pe toate. De la penal la contencios, de la civil la comercial. Odata cu diversificarea activitatii societatii civile, este foarte greu ca in intervalul de timp pe care il aloci muncii sa poti sa faci fata si sa le acoperi pe toate.

Intr-o tara in care si legislatia este foarte instabila si se schimba extrem de des, intr-o lume in care deciziile CEDO au devenit de referinta si le invoci ca si temei, atunci e foarte greu sa le tii pe toate sub control. Si atunci societatile mari de avocatura si-au facut departamente, cu avocati specializati pe domenii si subdomenii in parte.

Vorbeati de legislatia care se schimba foarte des.

Da, de exemplu, astept cu interes ce se va intampla cu Legea 31/1990 a societatilor comerciale, pentru ca s-a modificat Codul civil si s-a introdus un capitol special dedicat persoanelor juridice, care a intrat in vigoare in octombrie 2011. Se tot aude ca incearca sa se modifice sau chiar abroge Legea 31/1990, insa

nimeni nu se mai grabeste sa o faca. A fost o experienta nefericita si cu codul insolventei, care n-a mai intrat in vigoare si este foarte bine ca a fost asa, pentru ca avea niste inadvertente importante.

Este si vina legislativului, nu?

Da, exista o vina si din partea legislativului, dar si a executivului. Se ajunge de la guvernarea Boc, in care se zicea ca legislativul n-a existat, pentru ca s-a mers pe ordonante de urgenta si motiuni de cenzura care picau in Parlament, la o noua pasivitate a legislativului, care are diverse alte probleme: comisia de ancheta a creditului Ioanei Basescu, comisia de ancheta a Rosia Montana, iar guvernul face ceea ce trebuia sa faca legislativul: legifereaza prin ordonante de urgenta.

Parlamentul are insa printre membrii sai si destui avocati. Isi fac ei simtita prezenta in elaborarea legilor?

Sa ne gandim ca din 1990 pana in prezent, desi au fost foarte multi avocati in parlament, nu a existat o lege care sa nu fie modificata. Daca intr-adevar avocatii care au fost in parlament au fost profesionisti ar fi trebuit sa se vada, insa trebuie sa recunoastem ca legile au fost amendate si ulterior votate si de persoane cu alte profesii.

Din punctul meu de vedere avocatii care au fost in parlament intre 1990 si 2000 au fost mai buni profesionisti decat avocatii care sunt acum in parlament. Stiu ca este un adevar care poate supara, dar asta-i parerea mea.

Va ocupati si de diverse probleme legate de dreptul concurentei. Ce cazuri celebre aveti acum in portofoliu, in acest domeniu?

Societatea noastra a fost selectata de Consiliul Concurentei sa monitorizeze unul dintre operatorii de telefonie mobila care au facut obiectul unei investigatii in urma careia toate companiile si-au luat un angajament in fata Consiliului. **Astfel, din 2012 pana in 2015 verificam periodic un operator de telefonie si pe distribuitorii sai, pentru a vedea cum implementeaza angajamentele luate fata de CC. Mai avem alte cazuri, in care suntem de partea societatilor investigate, pe piata berii si HORECA, mai avem un mandat pe piata de retail, in urma unei investigatii care acum a ajuns la forurile europene.** Mai avem o investigatie in care este investigat un client ce activeaza pe piata tichetelor de masa, dupa o plangere facuta de un producator mai mic, caruia i se parea ca este marginalizat.

Apropo, credeti ca este o piata cu adevarat concurentiala pe telefonie mobila si retail?

Din moment ce avem trei mari operatori de telefonie mobila, avem o piata concurentiala. Acum, ca ar putea exista intelegeri, de aceea exista Consiliul Concurentei, ca sa-i investigheze. **Asa si la retail, exista atatea hipermarketuri si supermarketuri... Pana la urma rolul statului este de a proteja consumatorul. Din moment ce toti consumatorii au posibilitatea de a alege, cel putin formal, exista o piata concurentiala. Intelegerile sunt greu de dovedit, chiar daca exista suspiciuni.**

Cea mai mare reusita?

Cea mai mare satisfactie pe care am avut-o a fost cand am castigat un proces pe o exceptie de procedura. Aveam o situatie ingrata pe fondul cauzei, era vorba de 1.800 mp in Parcul Bordei, si am castigat acel proces pe o exceptie de procedura. La momentul respectiv nu era o valoare atat de mare, precum cea de-a acum, dar satisfactia a fost pentru ca a tinut acea

exceptie, pentru ca a fost o chichita avocateasca, pe care am gasit-o. Am castigat procese mult mai mari ca valoare, dar am considerat acel proces un succes pentru ca l-am oprit intr-o faza in care, daca trecea mai departe, era sigur pierdut.

Ca si valori importante am avut dosare de la zeci de milioane la sute de milioane de euro. De exemplul, dosarul penal FNI, in care AVAS-ul fusese obligat la plata a vreo 300 de milioane de euro catre pagubitii FNI. Cum ajunsese AVAS bun de plata: CEC si Banca Agricola garantasera la acea vreme ca-si va asuma obligatiile FNI fata de deponenti. Banca Agricola a fost privatizata, dar garantia FNI a fost data AVAS-ului, pentru ca Raiffeisen nu a luat-o odata cu banca.

Atunci am reprezentat AVAS-ul, iar dupa o sedinta de judecata de la 9 dimineata la 10 seara, cu feneisti in curte, ni s-a admis apelul si s-a trimis dosarul spre rejudecare, instanta exonerand AVAS-ul de acea obligatie de plata a sumei de aproape 300 de milioane de euro. A fost un rezultat foarte bun al meu ca si avocat, de care sunt mandru.

Sursa:

<http://www.avocatura.com/av-stelian-garofil-dragne-asociatii-un-avocat-care-ti-spune-din-start-ca-ai-100--s9175.html>